

Arrest

nr. 213 803 van 12 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 14 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat F. LANDUYT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Tibetaanse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 28 februari 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 5 maart 2018.

1.2. Op 14 augustus 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en van Tibetaanse origine te zijn. U bent geboren op 4 juni 1997. U bent afkomstig uit Nangchen, gelegen in Chyegu in Kham, Volksrepubliek China (VRC). Uw ouders overleden door ziekte toen u klein was. Toen u vijf jaar oud was verliet u samen met uw oom Tibet omdat de situatie in Tibet moeilijk was, het was namelijk moeilijk om er werk te vinden en documenten te verkrijgen. Jullie reisden naar Nepal. In Nepal probeerde uw oom jullie verschillende keren te registreren maar dit lukte nooit. U slaagde er nooit in verblijfsdocumenten te verkrijgen in Nepal. In Nepal woonde u in Boudha in Kathmandu. U ging naar school tot de achtste klas. U stopte met school toen u niet slaagde voor het examen. Daarna bleef u één jaar thuis, vervolgens ging u werken. Van 2015 tot uw vertrek werkte u als lader-losser bij een transportbedrijf.

In 2016 werd u gearresteerd toen op 10 maart deelnam aan een pro-Tibetaanse betoging. U verbleef twee nachten in de gevangenis en werd dan vrijgelaten. In 2017 vluchtte u weg van de Nepalese autoriteiten op 10 maart. Hetzelfde gebeurde op de verjaardag van de dalai lama in 2017. Er ontstond dan een vechtpartij met Nepalese jongeren, ze dreigden ermee u te vermoorden. Na de vechtpartij verbleef u één maand bij vrienden. U hoorde dat de vader van de jongen met wie u vocht een belangrijke en strenge man is en dat hij een leider van de politie is. U vreesde door hem gestraft te worden, daarom besloot u Nepal te verlaten.

Op 1 december 2017 verliet u Nepal. Uw oom regelde een smokkelaar. U reisde met het vliegtuig en een vervalst Nepalees paspoort van Nepal naar Moskou. In Rusland verbleef u 15 tot 20 dagen in een huis in een bos. Vervolgens reisde u met de auto en te voet naar Oekraïne, waar u één maand verbleef. Dan reisde u met de auto en te voet naar Hongarije, waar u 25 dagen verbleef, en op dezelfde manier naar Oostenrijk. Van Rusland naar Oostenrijk gebruikte u geen reisdocumenten. U reisde per vliegtuig met een Chinees reisdocument van Oostenrijk naar Frankrijk. De dag na uw aankomst in Frankrijk reisde u met een bestelwagen naar België, waar u op 28 februari 2018 aankwam en op 5 maart een verzoek om internationale bescherming deed.

Bij terugkeer naar Tibet, Volksrepubliek China vreest u een levenslange gevangenisstraf te krijgen. Bij terugkeer naar Nepal vreest u problemen ten gevolge van de vechtpartij met Nepalese jongeren. Voorts vreest u het moeilijke leven van Tibetanen in Nepal, met name op vlak van werk en discriminatie.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een schoolattest en een brief van uw werkgever in Nepal neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS, p. 1) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering een persoon van Tibetaanse origine met de Chinese nationaliteit te zijn. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw nationaliteit, eerdere verblijfplaatsen en leefomstandigheden kan niet genoeg benadrukt worden.

Vooreerst legde u geen enkel document neer ter staving van uw Tibetaanse afkomst en/of Chinese nationaliteit. Zo legde u geen "hukou" of vestigingsboekje van China neer. U legde slechts een schooldocument en een attest van uw werkgever neer. In geen van beide documenten wordt melding gemaakt van uw afkomst of nationaliteit. U verklaarde dat u geen andere documenten had in Nepal (CGVS, p. 2, 10). U verklaarde nooit een "green book" gehad te hebben (CGVS, p. 10). Meer nog, uw verklaringen over dit document zijn niet correct. U verklaarde verkeerdelijk dat Tibetanen in Nepal dit document niet kunnen verkrijgen omdat de Chinezen Nepal onderdrukken, zo zou uw tevergeefs geprobeerd hebben een green book te verkrijgen (CGVS, p. 10). Voorts zei u dat u in België nog geen green book hebt proberen verkrijgen omdat u niet wist dat u het zou nodig hebben in België (CGVS, p. 10, 11). Dit document is echter helemaal niet "nodig" of "onnodig". Het is een document van de Tibetaanse overheid in ballingschap dat wordt gebruikt om een bijdrage te betalen en om te stemmen bij verkiezingen, in tegenstelling tot wat u beweert is het dus niet in eerste instantie een identiteitskaart (CGVS, p. 11). Het kan dan ook overal in de wereld (buiten de VRC) bij vertegenwoordigers van de Tibetaanse overheid verkregen worden, ook in België, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt bezit meer dan negentig procent van de Tibetaanse ballingen een green book. Dat u nooit een green book gehad heeft en foutieve verklaringen aflegt over het green book is dan ook een belangrijke indicatie die aangeeft dat u niet van Tibetaanse afkomst bent.

Voorts verklaarde u nooit geregistreerd te zijn na aankomst in Nepal ondanks talrijke pogingen van uw oom om dit te doen (CGVS, p. 7). Toen u gevraagd werd of Tibetanen die aankomen in Nepal vanuit Tibet zich ergens kunnen registreren zei u dat u het niet zo goed wist en dat ze zich volgens u kunnen registreren aan de grens bij de Nepalese overheid (CGVS, p. 7). Op de vraag of Tibetanen die aankomen in Nepal zich kunnen registreren bij een dienst van de Tibetaanse overheid antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 7). Uw verklaringen stroken echter niet met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier). Uit deze informatie blijkt namelijk dat het Tibetan Reception Centre of Nelen Khang in Kathmandu de ultieme bestemming is voor Tibetanen die op illegale wijze de grens met Nepal hebben overgestoken. Dat u geen weet hebt van de mogelijkheid van registratie bij het Tibetan Reception Centre of Nelen Khang doet ernstige twijfels rijzen over uw bewering van Tibetaanse afkomst te zijn en de Chinese. Nog frappanter is dat u, toen het CGVS u vroeg wat de Nelen Khang is, verklaarde dat u het vergeten bent en dat u er niets over weet (CGVS, p. 11). Dit versterkt de ongeloofwaardigheid van uw bewering een Tibetaan afkomstig uit de VRC te zijn en van uw verklaringen dat uw oom talrijke pogingen zou ondernomen hebben om jullie te registreren verder.

Het CGVS merkt daarnaast op dat u vreemd genoeg wel weet dat Tibetanen die voor 1989 in Nepal waren wel verblijfsdocumenten kregen, maar dat u de benaming van dit document niet kent en niet precies weet wat voor het document het is (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit de toegevoegde informatie dat de zogenaamde Refugee Card of Refugee Certificate uitgereikt door de Nepalese overheid aan Tibetaanse vluchtelingen van 1972 tot 1989 nog steeds verlengd kan worden. Hoewel u zelf deze kaart niet kan verkregen hebben gezien uw beweerde aankomstdatum in Nepal, moeten er in de Tibetaanse gemeenschap waarin u circuleerde ongetwijfeld personen geweest zijn die eerder in Nepal aankwamen en nog steeds in het bezit waren van zo'n kaart. Toen u later tijdens het persoonlijk onderhoud overigens werd gevraagd wat u weet over de Refugee Card of Refugee Certificate, gaf u aan deze benaming wel te kennen, u zei echter verkeerdelijk dat de Tibetaanse overheid dit lang geleden uitreikte aan personen die asiel vroegen (CGVS, p. 11). Voorts verklaarde u dat u samen met uw oom veel geprobeerd hebt om documenten te verkrijgen, zo zou u geprobeerd hebben om een geboorteakte te verkrijgen maar is dit niet gelukt omdat u niet geboren bent in Nepal (CGVS, p. 10). U verklaarde eerst dat u naar de ambassade ging om documenten te vragen, maar toen u gevraagd werd welke ambassade dat was moest u het antwoord schuldig blijven, u wist ook niet precies waar het was, daarna zei u dat het een "speciaal bureau" was in Nepal (CGVS, p. 10). De naam van dat bureau kent u echter niet, u noemde het gewoon "office" (CGVS, p. 10). Uw uiterst vage verklaringen over dit bureau overtuigen niet.

Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) kwamen bijna alle Tibetanen die in Nepal verblijven er aan voor de jaren negentig.

Sindsdien bleven heel weinig Tibetanen in Nepal aangezien voor de meesten van hen Nepal slechts een transitland was onderweg naar India. Volgens uw verklaringen zou u rond 2003 Tibet verlaten hebben, u was immers vijf jaar oud op het moment van uw vertrek (CGVS, p. 4). Vreemd genoeg kon u niet afdoende verklaren waarom u en uw oom na aankomst in Nepal besloten daar te blijven. Het CGVS acht het weinig aannemelijk dat uw oom en u zich in Nepal vestigden louter omdat Nepal vlakbij Tibet ligt en omdat uw oom monnik werd in Nepal (CGVS, p. 7). De reis van Nepal naar India is immers niet ver en deze reis gebeurt op legale, risicoloze wijze voor Tibetanen die zich geregistreerd hebben bij de Nelen Khang in Kathmandu. Voorts had uw oom even goed in India monnik kunnen worden. Dat u heel klein was op het moment van uw aankomst in Nepal en dat uw oom deze keuze maakte vergoelijkt uw onwetendheid over de redenen waarom jullie niet naar India reisden niet (CGVS, p. 7, 10). Uw oom had u immers toen u ouder was kunnen vertellen waarom hij met u in Nepal bleef in plaats van naar India te gaan. Dat u zelfs nooit aan uw oom gevraagd hebt waarom jullie niet naar India gingen is weinig aannemelijk (CGVS, p. 7). Dat uw oom tevergeefs zou geprobeerd hebben om jullie te registreren in Nepal en dat zowel uw oom als u wisten dat Nepal géén verblijfsdocumenten uitreikte aan Tibetanen die het land binnenkwamen na 1989 maakt het des te onwaarschijnlijker dat uw oom ervoor zou gekozen hebben om zich samen met u in Nepal te vestigen en niet in India. De reden waarom de meeste Tibetanen sinds de jaren negentig India als eindbestemming hebben is immers het feit dat India wel verblijfsdocumenten uitreikt aan Tibetanen, dat Tibetanen er legaal en langdurig kunnen verblijven en er over heel wat rechten beschikken. Uw bewering echt niet te weten of de Indiase overheid documenten geeft aan Tibetanen (CGVS, p. 7) doet verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw bewering van Tibetaanse afkomst te zijn, gezien verwacht kan worden dat dergelijke informatie algemeen verspreid is onder de Tibetaanse bevolking in Nepal.

Voorts blijkt uw kennis over de door u beweerde regio van herkomst en het leven van u en uw familie in Tibet uiterst beperkt te zijn. Gezien u slechts vijf jaar oud zou geweest zijn op het moment van uw vertrek uit Tibet verwacht het CGVS uiteraard niet dat u uitgebreide herinneringen hieraan hebt. Er kan wel verwacht worden dat u enige kennis hebt verworven via uw oom, die samen met u uit Tibet vertrok en met u in Nepal verbleef. Vreemd genoeg kon u echter zelfs niet de naam van het dorp waar u geboren en opgegroeid bent aangeven (CGVS, p. 4). Dat u het vele keren aan uw oom gevraagd hebt maar dat hij geen details wou vertellen over waar u geboren bent is weinig aannemelijk (CGVS, p. 4). Zelfs als jullie vertrek een moeilijke periode was voor uw oom, zoals u aangaf, verklaart dit niet waarom hij u de naam van uw geboortedorp niet zou willen vertellen, temeer daar hij u wel over uw regio van herkomst verteld heeft (CGVS, p. 4). Voorts is het vreemd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde afkomstig te zijn uit Nangchen zonder Chyegu of Kham te vermelden (verklaring DVZ, punt 5), maar dat u bij het CGVS aanvankelijk niets vertelde over deze plaats. Toen u gevraagd werd wat Nangchen is, zei u slechts dat het de naam van een plaats is (CGVS, p. 4). Op de vraag wat deze plaats met u te maken heeft repliceerde u dat u geen speciale band hebt met Nangchen (CGVS, p. 4). Pas toen het CGVS u confronteerde met uw verklaringen bij de DVZ zei u dat Nangchen een deel van uw familienaam is en dat Nangchen volgens u een klein deel van Chegyu, uw regio van herkomst, is, u zei dan ook dat u geboren bent in Nangchen (CGVS, p. 4). Dat u aanvankelijk verklaarde geen speciale band te hebben met Nangchen, om even later te zeggen dat Nangchen een deel van uw familienaam is en dat u daar geboren bent, lijkt slechts een poging te zijn om uw verklaringen aan te passen in functie van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS merkt overigens op dat u Nangchen niet vermeldt als deel van uw familienaam toen u bij het begin van het onderhoud gevraagd werd informatie te verstrekken over uw familienaam (CGVS, p. 3). U verklaarde voorts dat Chyegu in de provincie Kham ligt, maar u weet niet wat de huidige naam van deze provincie is (CGVS, p. 4). U weet ook niet over welke Chinese provincies Tibet verdeeld is, u kent enkel Lhasa waarvan u verkeerdelijk zegt dat het een provincie is (CGVS, p. 5). Gevraagd of uw oom u soms over Tibet vertelde, bijvoorbeeld over uw familie, de omgeving, het dagelijkse leven, jullie dorp of andere onderwerpen, antwoordde u dat hij weinig vertelde (CGVS, p. 5). Hoewel het CGVS u herhaaldelijk vroeg wat uw oom u zoal vertelde over Tibet en daarbij expliciet wees op het belang van het aantonen van uw Tibetaanse afkomst, kon u nauwelijks aangeven wat uw oom u vertelde over Tibet (CGVS, p. 5). U zei slechts dat hij vertelde dat ze droog vlees aten in Tibet (CGVS, p. 5). Voorts kwam u te weten u dat Tibet volledig bezet is door de Chinese overheid, maar hoe dat allemaal gebeurd is weet u niet (CGVS, p. 5). Het CGVS acht het weinig aannemelijk dat uw oom, uw enige nog levende familielid, u nauwelijks iets zou verteld hebben over Tibet, zeker gezien uit uw verklaringen blijkt dat uw oom in Nepal duidelijk nog interesse voor Tibet had, u verklaarde immers dat uw oom heel vaak op zijn mobiele telefoon naar het nieuws over Tibet keek (CGVS, p. 19, 20). Met betrekking tot het leven van uw familie in Tibet verklaarde u dat uw vader en uw oom er wegen aanlegden en dat dit het werk is dat de meeste Tibetanen in Tibet doen, uw oom zou u dat verteld hebben (CGVS, p. 6).

Op de vraag of er landbouwers of nomaden in uw familie waren kon u niet antwoorden omdat u niet wist wat deze woorden betekenden (CGVS, p. 6), nochtans verklaarde u herhaaldelijk de tolk goed te begrijpen (CGVS, p. 2, 6, 20). Dat u denkt dat de meeste Tibetanen wegen aanleggen en dat u de Tibetaanse woorden voor "landbouwer" en "nomade" niet begreep is een verdere aanwijzing dat u niet van Tibetaanse afkomst bent.

Niet alleen uw kennis over uw eigen regio van herkomst, maar ook uw algemene kennis over Tibet is summier. Zoals hierboven reeds werd vermeld verklaarde u te weten dat Tibet volledig bezet is door de Chinese overheid, maar hoe dat allemaal gebeurd is weet u niet (CGVS, p. 5). Gevraagd of er nog dingen zijn die u weet over Tibet kon u enkel aangeven dat er veel Tibetanen gevlucht zijn naar andere landen en dat in China Tibetanen verspreid over verschillende plaatsen wonen (CGVS, p. 5). U hebt nooit informatie opgezocht om meer te weten te komen over Tibet (CGVS, p. 5). Dat u weet dat u Tibetaans bent verklaart niet afdoende waarom u geen informatie opzocht (CGVS, p.5). Als het geloofwaardig zou zijn dat uw oom u nauwelijks iets vertelde over Tibet, quod non, kan trouwens verwacht worden dat u net wel zelf het initiatief nam om informatie over Tibet op te zoeken. Gevraagd naar belangrijke gebeurtenissen in Tibet in de laatste 10 tot 15 jaar vermeldde u slechts een grote betoging in 1959, wat allerm minst if de voorbije 10 tot 15 jaar was (CGVS, p. 14). Op de vraag of u gehoord hebt over belangrijke gebeurtenissen in Tibet na uw vertrek uit Tibet, toen u in Nepal woonde, repliceerde u dat u er niet over weet omdat u in Nepal was, later voegde u slechts vaagweg toe dat u gehoord hebt dat veel Tibetanen vermoord zijn door de Chinese overheid (CGVS, p. 14, 19). Dat u in Nepal was vergoelijkt uw gebrek aan kennis niet, u volgde immers soms samen met uw oom het nieuws over Tibet, u had contacten in de Tibetaanse gemeenschap, u was op de hoogte van betogingen van Tibetanen in Nepal en nam soms zelf deel aan deze betogingen, bijgevolg had u allerlei mogelijkheden om u te informeren over gebeurtenissen in Tibet. Overigens zijn uw verklaringen over uw oom die vaak het nieuws volgt op zijn telefoon opmerkelijk, zo zou hij dat doen via een kanaal met Chinese letters (CGVS, p. 20). Als uw oom daadwerkelijk een Tibetaan is, zou het wel heel vreemd zijn dat hij het nieuws over Tibet volgt via Chinese media, die een streng gecensureerde en door de Chinese overheid goedgekeurde visie op het nieuws verspreiden. Dat u niet op de hoogte bent van belangrijke gebeurtenissen zoals de onrust in Tibet in 2008, die ook in Nepal betogingen als gevolg had (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), doet ernstige twijfels rijzen over uw bewering een Tibetaan afkomstig uit de VRC te zijn. Bovendien merkt het CGVS op dat uw deelname aan pro-Tibetaanse betogingen in Nepal in schrill contrast staat met uw onwetendheid over Tibet en uw gebrek aan interesse in het opzoeken van informatie.

Ook over de Tibetaanse gemeenschap en voorzieningen in Nepal weet u weinig. Gevraagd naar organisaties of kantoren van de Tibetaanse overheid of gemeenschap in Nepal verklaarde u dat er geen kantoor is om documenten of zo te halen en dat er enkel iets is genaamd "Tibetaanse associatie" waar men hulp kan krijgen als iemand overleden is of als men heel arm is; uzelf hebt nooit contact gehad met deze associatie (CGVS, p. 11). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) is er in Kathmandu wel degelijk een bureau van de Central Tibetan Administration (CTA, een afkorting die u overigens niet kent, CGVS, p. 11) of Tibetaanse regering in ballingschap, met name het Tibetan Refugee Welfare Office. Dat u geen weet hebt van het bestaan van dit kantoor tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde afkomst verder aan. Voorts hebt u geen idee wat Tibetanen die hun medische zorg niet kunnen betalen doen in Nepal (CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit toegevoegde informatie dat het CTA Department of Health diverse gezondheidsprogramma's voor Tibetanen in Nepal leidt en onder meer financiële steun biedt.

Voorts merkt het CGVS op dat u weinig kan vertellen over veranderingen in de situatie van Tibetanen in Nepal. Gevraagd naar dergelijke veranderingen zei u dat u er niet op gelet hebt (CGVS, p. 13). Toen u erop gewezen werd dat u toch moet gemerkt hebben of er dingen veranderd zijn gezien u daar woonde, zei u dat u van uw oom moest samenwerken met Nepalezen en dat u meer in de Nepalese dan in de Tibetaanse gemeenschap circuleerde (CGVS, p. 13). Dit verklaart uw onwetendheid echter niet afdoende. Het CGVS merkt immers op dat u tot uw vertrek uit Nepal in Boudha zou gewoond hebben, ook gekend als "Little Tibet", waar veel Tibetanen wonen en op pelgrimstocht komen. U had goede contacten met Tibetanen in Nepal en u had zowel Nepalese als Tibetaanse vrienden, zo zei u (CGVS, p. 10). Dit is niet in overeenstemming te brengen met uw uiterst zwakke kennis over Tibet en over de situatie van Tibetanen in Nepal. Uw verklaringen over de veranderingen in de situatie van Tibetanen blijven zeer algemeen, zo zei u dat veel Tibetanen in Nepal in moeilijke omstandigheden leven, dat ze niet kunnen werken, geen steun van de Nepalese overheid krijgen en niet mogen betogen en dat de situatie de laatste vijf tot zes jaar moeilijker is geworden door de invloed van de Chinese overheid op de Nepalese overheid (CGVS, p. 13).

Daarnaast is het opvallend dat u zonder documenten als lader-losser bij een Nepalees bedrijf zou gewerkt hebben maar dat u nooit problemen gehad hebt omdat u illegaal werkte, dat er nooit controles van de overheid geweest zijn bij dat bedrijf in de twee jaar dat u er werkte en dat uw baas of uw collega's wisten dat er geen controles gingen komen omdat het bedrijf al lang bestond en u dus niet vertelden wat u moest doen in geval van controle (CGVS, p. 9). Dit alles is niet in overeenstemming met uw bewering dat veel Tibetanen in Nepal niet kunnen werken en dat de politie Tibetanen arresteert en een gevangenisstraf geeft wanneer de politie te weten komt dat ergens Tibetanen werken (CGVS, p. 13).

Voorts kan nog worden opgemerkt dat u aangaf in Nepal een moeilijk leven te hebben wegens uw Tibetaanse afkomst en/of uw illegaal verblijf aldaar. Aangezien daar geen enkel geloof aan wordt gehecht, komen ook uw problemen die daaraan zijn gelinkt niet geloofwaardig over. Met betrekking tot uw vermeende arrestatie na uw deelname aan een betoging in 2016 dient nog opgemerkt te worden dat u geen enkel bewijs hiervan neerlegt en dat u zelfs niet weet hoeveel uw oom betaald heeft om u vrij te krijgen uit de gevangenis (CGVS, p. 14, 15). Met betrekking tot uw vrees gestraft te worden in Nepal omdat u op de verjaardag van de Dalai Lama wegluchtte van de politie en vocht met Nepalese jongeren (CGVS, p. 14-16) dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht aan deze gebeurtenissen. Zo merkt het CGVS op dat u zelfs de naam niet kent van de persoon die u vreest, met name de vader van de jongen met wie u vocht, die een belangrijke persoon zou zijn. Nochtans is uw vrees voor deze persoon de reden die u aangeeft als reden voor uw vertrek uit Nepal (CGVS, p. 15, 16). Voorts is de chronologie van uw relaas opmerkelijk. De vechtpartij had plaats op de verjaardag van de Dalai Lama op 6 juli 2017 (DVZ, vragenlijst CGVS en CGVS, p. 15), daarna zou u een maand bij vrienden ondergedoken verbleven hebben en dan zou u vertrokken zijn naar het buitenland (CGVS, p. 16 en DVZ, vragenlijst CGVS). Volgens uw verklaringen verliet u echter pas op 1 december 2017 Nepal (CGVS, p. 16).

Met betrekking tot uw reisweg van Nepal naar Europa dient opgemerkt te worden dat u deze niet aannemelijk hebt gemaakt. Zo legde u noch de vervalste reisdocumenten, noch de instapkaarten en vliegtickets die u gebruikte tijdens uw reis neer, evenmin hebt u foto's van uw reis (zie CGVS 1, p. 16-19). Van het Nepalese paspoort dat u gebruikte bij de vlucht van Nepal naar Rusland herinnert u zich de naam, de geboortedatum en –plaats niet meer, u weet ook niet of er visums in stonden (CGVS, p. 16, 17). Dat u zich niets herinnert over dit paspoort is weinig aannemelijk, temeer daar u verklaarde dat u deze gegevens op het paspoort wel geleerd had (CGVS, p. 17). Bovendien spreekt u Nepalees en zou het voor u dus geen probleem moeten zijn om een Nepalese naam te onthouden (CGVS, p. 8). Ook over het Chinese reisdocument dat u gebruikte om te vliegen van Oostenrijk naar Frankrijk weet u niets. Dat u niet hebt gelet op de naam, geboortedatum en –plaats en dat de smokkelaar u het paspoort niet liet zien is weinig aannemelijk gezien de controles op een internationale luchthaven (CGVS, p. 18). Dit doet dan ook het vermoeden rijzen dat u op een andere wijze naar Europa reisde en mogelijk gebruikt maakte van uw eigen reisdocumenten.

Hoewel u herhaaldelijk geconfronteerd werd met de ongeloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen en u erop gewezen werd dat het CGVS uw beschermingsnood niet kan beoordelen als u geen duidelijk zicht biedt op uw nationaliteit, afkomst en verblijfplaats, bleef u hardnekkig volhouden dat u Tibetaan bent en dat u klein was toen u Tibet verliet (CGVS, p. 12, 13, 19). Dat u meer met Nepalezen dan met Tibetanen optrok en dat u jong bent verklaart uw gebrekkige kennis niet afdoende (CGVS, p. 13, 19). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u samen met uw oom in een woning woonde, dat u goede contacten had met Tibetanen en dat u zowel Tibetaanse als Nepalese vrienden had (CGVS, p. 7, 10).

Uit bovenstaande mag duidelijk blijken dat u in gebreke blijft op het vlak van de medewerkingsplicht die op de schouders van iedere verzoeker rust. De Belgische autoriteiten mogen immers van u verwachten dat u van bij de aanvang van uw internationale beschermingsprocedure een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit, afkomst, asielmotieven, identiteitsdocumenten en reisweg en -documenten en dat u deze documenten waar mogelijk neerlegt.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de vaststelling dat u kennis heeft van de Tibetaanse taal onvoldoende is om te concluderen dat u van Tibetaanse afkomst bent en de Chinese nationaliteit hebt. Uit toegevoegde informatie blijkt dat er in Nepal ook talen behorend tot de Tibetaanse taalgroep gesproken worden. Het is voorts ook mogelijk dat u op andere manieren de Tibetaanse taal hebt aangeleerd, zoals door contacten met personen van de Tibetaanse gemeenschap.

De beperkte kennis die u hebt van Tibet kan eveneens verworven of aangeleerd zijn door middel van dergelijke contacten, bronnen op het internet of andere bronnen.

Met betrekking tot uw vrees een levenslange gevangenisstraf te krijgen in geval van terugkeer naar Tibet, VRC, dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan deze vrees gezien u er niet in slaagde aannemelijk te maken de Chinese nationaliteit te bezitten.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Het schooldocument en het document van uw werkgever, dat zelfs niet gedateerd is, hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. In geen van beide documenten wordt melding gemaakt van uw afkomst of nationaliteit.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt van Tibetaanse afkomst te zijn en de Chinese nationaliteit te hebben. U geeft duidelijk bewust geen zicht op uw werkelijke situatie en het CGVS is dan ook helemaal niet in de mogelijkheid uw situatie correct in te schatten. U hebt aldus in geen geval aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag). In de ontwikkeling van het middel voert verzoeker voorts nog de schending van de formele motiveringsplicht aan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, alsook van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn Tibetaanse afkomst en Chinese nationaliteit wel degelijk geloofwaardig zijn en dat zijn vluchtrelaas bovendien evenzeer aannemelijk is.

Verzoeker vraagt om hem in hoofdorde als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgend stuk: een schrijven van het Bureau van Tibet van 2 november 2018 waarin verzoekers Tibetaanse nationaliteit wordt bevestigd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij bij een terugkeer naar Tibet, Volksrepubliek China (VRC) een levenslange gevangenisstraf vreest te krijgen. Bij een terugkeer naar Nepal vreest hij problemen te kennen ten gevolge van een vechtpartij met Nepalese jongeren, alsook wijst hij op het moeilijke leven van Tibetanen in Nepal. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering een persoon van Tibetaanse origine met de Chinese nationaliteit te zijn. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn Tibetaanse afkomst en/of zijn Chinese nationaliteit nu het door hem voorgelegde schooldocument en attest van zijn werkgever geen melding maken van afkomst of nationaliteit en hij geen "hukou" of vestigingsboekje van China neerlegt noch enig ander identiteitsdocument in dit verband; (ii) verzoekers verklaringen over een "green book" bovendien foutief zijn; (iii) ondanks verzoekers verklaring als zou zijn oom talrijke pogingen hebben ondernomen om hen te laten registreren na hun aankomst in Nepal, hij erg vage en zelfs foutieve verklaringen aflegt over deze registratiepogingen en -mogelijkheden en het bovendien opvallend is dat verzoeker verklaarde te zijn vergeten wat Nelen Khang - nochtans de ultieme bestemming voor Tibetanen die illegaal de grens met Nepal hebben overgestoken - precies was; (iv) hoewel verzoeker wel op de hoogte is van het feit dat Tibetanen die voor 1989 in Nepal waren wel verblijfsdocumenten kregen, hij niet weet wat de benaming is van dit document of waarvoor het precies dient, hetgeen niet aannemelijk is nu hij beweert in de Tibetaanse gemeenschap te hebben gecirculeerd en ook moet worden vastgesteld dat hij erg vage verklaringen aflegt met betrekking tot het bureau waar zijn oom geprobeerd zou hebben om documenten te verkrijgen; (v) verzoeker niet kan verklaren waarom zijn oom en hijzelf na aankomst in Nepal besloten daar te blijven nu uit de informatie blijkt dat bijna alle Tibetanen sinds de jaren '90 doorreizen naar India en zijn bewering niet te weten of de Indiase overheid documenten geeft aan Tibetanen - terwijl uit de informatie blijkt dat India wel verblijfsdocumenten uitreikt aan Tibetanen - verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid als zou hij van Tibetaanse afkomst zijn; (vi) verzoekers kennis over zijn beweerde regio van herkomst en zijn leven en dat van zijn familie in Tibet ontoereikend is; (vii) verzoekers algemene kennis over Tibet bijzonder summier is; (viii) verzoekers kennis aangaande de Tibetaanse gemeenschap en voorzieningen in Nepal eveneens ontoereikend is; (ix) verzoekers verklaringen over de veranderingen in de situatie van Tibetanen in Nepal erg vaag, niet-doorleefd en beperkt zijn; (x) het feit dat verzoeker zonder documenten werkzaam zou zijn geweest bij een Nepalees bedrijf zonder ooit problemen te hebben gekend haaks staat op zijn verklaringen als zouden veel Tibetanen in Nepal niet kunnen werken en dat de politie Tibetanen arresteert wanneer ze te weten komen dat Tibetanen ergens werken; (xi) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers Tibetaanse afkomst en/of zijn illegaal verblijf in Nepal kan er evenmin geloof worden gehecht aan het moeilijk leven dat hij in Nepal zou hebben gekend; (xii) verzoeker bovendien geen enkel bewijs voorlegt van zijn vermeende arrestatie na zijn deelname aan een betoging in 2016, hij evenmin weet hoeveel zijn oom betaald zou hebben om hem vrij te krijgen uit de gevangenis; (xiii) evenmin geloof gehecht kan worden aan verzoekers voorgehouden vrees gestraft te worden in Nepal omdat hij op de verjaardag van de Dalai Lama wegvluchtte van de politie en vocht met Nepalese jongeren nu hij zelfs de naam niet kent van de persoon die hij vreest en ook de chronologie van zijn verklaringen niet strookt; (xiv) verzoeker zijn reisweg van Nepal naar Europa niet aannemelijk heeft gemaakt nu hij geen van de vervalste reisdocumenten, instapkaarten of vliegtuigtickets voorlegt, noch enige foto's van zijn reis en hij bovendien verklaart niet langer op de hoogte te zijn wat de naam, de geboortedatum en -plaats waren die vermeld werden op het Nepalese paspoort dat hij gebruikte bij de vlucht van Nepal naar Rusland, noch of hierin visums stonden en hij evenmin iets weet over het Chinese reisdocument dat hij zou hebben gebruikt om te vliegen van Oostenrijk naar Frankrijk; (xv) de vaststelling dat verzoeker kennis heeft van de Tibetaanse taal en een beperkte kennis heeft van Tibet niet kan volstaan om te concluderen dat hij van Tibetaanse afkomst is en dat hij over de Chinese nationaliteit beschikt omdat hij deze kennis kan hebben verworven of aangeleerd; (xvi) verzoekers vrees om een levenslange

gevangenisstraf te krijgen bij terugkeer naar Tibet, VRC niet aannemelijk is omdat geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat hij over de Chinese nationaliteit zou beschikken en (xvii) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst en nationaliteit, alsook het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen door het lichtelijk anders formuleren van de bewoordingen van de bestreden beslissing, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Met de thans neergelegde brief van T. N. van het Bureau van Tibet van 2 november 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 7) slaagt verzoeker er evenmin in om zijn beweerde Tibetaanse nationaliteit en zijn beweerde problemen alsnog aannemelijk te maken. Uit de brief blijkt immers geenszins op welke grond T. N. zich heeft gesteund voor diens conclusies aangaande verzoekers nationaliteit. Daarenboven dient vastgesteld dat de brief werd opgesteld op 2 november 2018 en dus na de kennisgeving aan verzoeker op 14 augustus 2018 van de beslissing van het Commissariaat-generaal waarin hem de vluchtelingenstatus, alsook de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. De brief vertoont aldus een gesolliciteerd karakter en heeft derhalve geen objectieve bewijswaarde. Overigens dient opgemerkt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is. In zoverre in de aanvullende nota nog wordt geopperd dat verzoekers "*Green book*" in de maak zou zijn, dient vastgesteld dat hij tot op heden nalaat om dit document voor te leggen en bovendien uit de pertinente motieven van de bestreden beslissing blijkt dat zijn verklaringen over een "*green book*" allerminst correct zijn, hetgeen een belangrijke indicatie vormt dat verzoeker niet van Tibetaanse afkomst is.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht.

De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Voor een verzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de verzoeker in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst, nationaliteit en vluchtrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER